

6.2.

Ron(ald)?

> Retouradres Postbus 20011 2500 EA Den Haag

Nederlandse Vereniging voor burgerzaken
Postbus 79
2700 AC ZOETERMEER

NVVB stuknummer NVVB.2009.166

Ontvangstdatum: 28-04-2009
Behandelend medewerker: Directie
Streefdatum: 09-06-2009
Paraaf Afdoening:

DGBK

Openbaar Bestuur en
Democratie

Schedeldoekshaven 200
2511 EZ Den Haag
Postbus 20011
2500 EA Den Haag
www.minbzk.nl

Contactpersoon

mevr. mr. C.L.I. van
Ruitenbeek-van Schaik
T (070) 426 6253

Datum 23 april 2009

Betreft uw verzoek inzake wetswijzing Wet Rechten Burgerlijke Stand

Kenmerk

2009-0000112102

Bij brief van 10 juni 2008 heeft u verzocht de Wet Rechten Burgerlijke Stand te herzien. U stelt voor een inkomensgrens vast te stellen voor kostenloze huwelijksvoltrekkingen en voor die gevallen die onder de inkomensgrens vallen geen beperking op trouwtijden en -uren te laten gelden. U stelt daarbij dat uit een enquête onder gemeenten is gebleken dat beleidsregels die gemeenten instellen om de toeloop van gegadigden voor kostenloze huwelijksvoltrekkingen geen of onvoldoende resultaat opleveren. Hierdoor ontstaan wachtlijsten om te kunnen trouwen.

Met excuses voor de veel te late reactie op uw verzoek, bericht ik u hierover het volgende.

In de Wet Rechten Burgerlijke stand (hierna de wet) is geregeld waar gemeenten rechten over mogen heffen terzake van het opmaken van akten of andere verrichtingen van de ambtenaar van de burgerlijke stand. In de wet wordt aan iedere burger het recht toegekend om – afgezien van de kosten voor het uitreksels uit de gemeentelijke basisadministratie – in het huwelijk te treden dan wel een partnerschap te laten registreren of een partnerschap of huwelijk om te zetten zonder hiervoor te hoeven betalen. Hiervoor wordt in de wet aangegeven dat iedere gemeente gelegenheid moet bieden om kosteloos een huwelijk te voltrekken dan wel een partnerschap te registreren of een partnerschap of huwelijk om te zetten. Iedere gemeente dient tevens een lokaal in het huis der gemeente (een trouwlocatie) ter beschikking te stellen.

Uit de Memorie van Toelichting op het wetsvoorstel dat heeft geleid tot de wet, blijkt dat de wetgever bedoeld heeft dit recht toe te kennen aan iedere burger ongeacht of deze vermogend of onvermogend is. Reden hiervoor is gelegen in het feit dat de wet verplichtingen aan burgers oplegt om een wettig huwelijk te kunnen sluiten, dan wel een partnerschap te laten registreren of een partnerschap of huwelijk om te zetten. Het is dus niet zo dat gemeenten gelegenheid moeten bieden om kosteloos te kunnen trouwen om zo mensen die een krappe beurs hebben ook in staat te stellen om te kunnen trouwen.

De wet geeft aan gemeenten de mogelijkheid om voor een huwelijksvoltrekking of registratie van een partnerschap of omzetting van een geregistreerd partnerschap

op andere tijden dan wel op andere wijze wel leges te heffen. Uitgangspunt van de wet is dus het recht om zonder kosten te kunnen trouwen.

Datum

23 april 2009

Kenmerk

2009-0000112102

Uw voorstel om een inkomensgrens te hanteren voor het gratis voltrekken van een huwelijk, is feitelijk een beperking van een reeds jaren bestaand recht.

Uw verzoek is gebaseerd op een enquête waaruit blijkt dat er wachtlijsten zijn om gratis te kunnen trouwen dan wel een partnerschap te laten registreren of een partnerschap of huwelijk gratis om te zetten. Het probleem van wachtlijsten om gratis te kunnen trouwen is feitelijk geen gemeentelijk probleem, maar dat van de burger die gratis wil trouwen. Deze burger heeft echter het wettelijke recht om in het geval hij of zij stuit op een wachtlijst in iedere andere gemeente waar geen wachtlijsten zijn wel direct te kunnen trouwen of af te zien van het gratis trouwen.

Voorts hebben gemeenten de mogelijkheid om met beleidsregels de toeloop van gegadigden te beïnvloeden. De wet schrijft, behalve de formeelwettelijke vereisten van het daadwerkelijk in de echt verbinden, niet voor aan welke vereisten de ceremonie of de locatie die ter beschikking dient te worden gesteld, zou moeten voldoen. Anderzijds hebben gemeenten voldoende mogelijkheden om in de gevallen dat wel voor de dienst wordt betaald te differentiëren in de wijze waarop de ceremonie wordt voltrokken dan wel de locatie, waardoor minder leges hoeven te worden geheven. Dit kan ook in positieve zin bijdragen aan een oplossing voor de problemen die worden ervaren.

Gelet op het uitgangspunt van de wet en het feit dat gemeenten, in mijn ogen reeds over voldoende beleidsvrijheid beschikken om eventuele problemen van wachtlijsten van trouwlustigen op te lossen, zie ik geen aanleiding de wet aan te passen en de mogelijkheid om kostenloos te kunnen trouwen te beperken door een inkomensgrens in te stellen voor kostenloze huwelijksvoltrekkingen.

DE STAATSSECRETARIS VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES,

drs. A.Th.B. Bijleveld-Schouten